

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XXII. Monet omnes homines, vt frequenter Cælestem patriam
suspirent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

ueniunt. Hæc sit pia, & mihi accepta exercitatio vestra: cui ego fideliter respondebo, dulcissimo pastu, & aqua limpida reficiens animas vestras.

CAP. XXII.

Monet omnes homines, vt frequenter in Cælestem patriam suspirent.

TRANSIT labor multitudinis ð filij mei, & sine fine manet suauissima pax vnitatis. Sæpe mutantur, & denique auferentur omnia tabernacula Iacob: sed in æternum stabit mansio altissimæ Sion, quæ est habitatio mea, & charissima patria vestra. Existimate ergo filij, vos peregrinos esse super terram spinas, & tribulos germinantem: & nullis bonis apparentibus cor vestrum adhærere sinentes, ad patriam vestram perenniter suspirate. Terra, quam calcatis, inimicorum vestrorum regio est, vbi dolor, & gemitus, & mors per peccatum regnant. Quid igitur boni in ea colligere vultis? Nunquid colligunt de spinis vuas, aut de tribulis ficus? Vineam alienam est, vbi non va-

K s letis

letis vindemiare nisi botros amarissimos. Beatus vir, quem erudierit Dominus, & de lege sua docuerit eum. Beatus qui benè percepta eruditione mea, cognoscit calamitatem vitæ præsentis, in quam per peccatum, & lachrymas, introiuit, & ad statum vitæ beatæ, quasi de profūdo aquarum multarum ferissimè clamat. Terra enim viuentium, ad quam per labores, & pressuras ascenditur, fertilissima est, & fructus dulcissimos habet. Ibi ver nouum æterno virore floret, & casta corda ciuium supernorum, sua amænitate lætificat. Ibi serenissima Coeli facies nullis nebulis offuscata resplendet. Ibi suavis valdè aura diuini spiritus mei viscera Iustorum exhilarat. Lætatur tota Ierusalem, & conuentum faciunt omnes, qui ardentissimè diligunt eam & & omnes mæstitias præteritas, infinita cōsolatione compensant. O charissimi filij mei, quàm inæstimabilia sunt gaudia mea: Surgite qui tristes iacetis, & in plateas Urbis, quæ dicitur, Pacis visio cogitatione saltem ascendite, multisque affectibus amoris inter cho-
ros

ros canentium conuersamini. Utinam
nomē Ciuitatis meæ exaretur non cer-
tè stylo ferreo in plumbi lamina vel
dura silice, sed in libro cordis vestri, di-
gito spiritus mei, qui docet secretò in-
ffabilia mysteria mea. Eleuate capita
vestra filij Adę, & serenitatē Cęli, quod
extēdi sicut pellem per interualla sal-
tem contemplantini, vt spiritus diri-
gatur in atria mea, & amore feruentis-
simo deficiat. Projicite à vobis iugum
seruitutis, qua sine requie laboratis: &
ad privilegia domus meę innumerabi-
libus cordis ascensionibus aspirate.
Hęc sit perennis cogitatio, & sollici-
tudo vestra, quæ omnem mundi conso-
lationē excludat, & corda clamātia, ex
lōgo itinere fatigata, refrigeret. Aspi-
citē è valle lachrymarum, verticē mō-
tis sancti mei, & quasi pedibus ceruo-
rum ad eius summitatem properate. Et
ego vos currentes comitabor, & ge-
nua trementia roborabo: & implebo
viscera vestra torrente purissi-
mæ voluptatis meæ.